

Titel: Nr. 90 Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Citation: "Nr. 90 Lov af 11. April om Rettens Pleje.", i *1916: Lov*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r31-shoot-chptrd1e23106/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1916: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Nr. 90.
11te
April.

§ 863.

Naar flere Sager foretages paa een Dag, kan, saafremt saavel Overanklageren som den eller de Tiltalte samtykker heri, de Nævninger, der har gjort Tjeneste i en Sag, uden ny Udtagelse udføre Hvervet i den nærmest paafølgende Sag.

Mangler Betingelserne for Anvendelsen af foranstaaende Regel, og der som Følge heraf paa ny skal udtages Nævninger for en senere, til Forhandling paa samme Dag ansat Sag, kan efter Formandens Bestemmelse Lodtrækning for den senere Sag foretages, førend Forhandlingen i den tidligere Sag begynder.

§ 864.

Nævningerne indtager deres Sæde i den ved Lodtrækningen bestemte Orden.

§ 865.

Naar Nævningerne har indtaget deres Sæde og de i § 765, 1ste Stykke, ommeldte Spørgsmaal er rettede til Tiltalte, oplæses Anklageskriftet, og Tiltalte spørges, om han erkender sig skyldig i det der omhandlede Forhold. Erkender Tiltalte sig skyldig, kan, naar han heri samtykker, efter Rettens Bestemmelse Nævningernes Medvirkning bortfalde, men Sagen behandles i saa Fald desuagtet efter de i dette Kapitel givne Regler med de fornødne Lempelser. Tager Tiltalte senere sin Erkendelse af at være skyldig tilbage, er Nævningernes Medvirkning nødvendig, og Forhandlingen maa i fornødent Fald gentages.

§ 866.

Træffes ikke saadan Bestemmelse som ommeldt i § 865, 2det Punktum, paaminder Formanden Nævningerne om, at de, indtil deres endelige Kendelse er afgivet, ikke angaaende Sagen maa have Samtale eller Forbindelse med nogen anden end Retten gennem dennes Formand, og tager dem derpaa i Ed, idet han foreholder dem, at de skal love og sværge opmærksomt at følge Forhandlingen i Retten og samvittighedsfuldt besvare de Spørgsmaal, som vil blive dem forelagt, saaledes som de finder ret og sandt at være efter Loven og Sagens Bevisligheder.

Herpaa svarer Nævningerne hver for sig, staaende op med oprakte Fingre efter Lovens Forskrift om Eds Aflæggelse:

»Det lover og sværger jeg, saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord.

Den Adgang, som Lovgivningen hjemler Medlemmer af visse Trossamfund til at aflægge Ed paa anden Maade end den sædvanlige, skal ogsaa her komme til Anvendelse. Ligeledes finder Regelen i § 187 om Afgivelse af en Forsikring i Eds Sted tilsvarende Anvendelse.

Indsigelser, der gaar ud paa, at Nævningerne ikke er blevet lovlig edfæstet, skal fremsættes, før Tiltaltes Afhørelse begynder (§ 858).

§ 867.

Nævningerne vælger umiddelbart efter Edfæstelsen under Ledelse af den Nævning, hvis Navn først blev udtrykket, en Ordfører. Valget sker ved Stemmeferhed; i Tilfælde af Stemmeliighed foretrækkes den ældste.

§ 868.

Naar Nævningerne har valgt deres Ordfører, eller, i det i § 865, 2det Punktum, omhandlede Tilfælde, naar de er aftraadt, giver Formanden Tiltalte Lejlighed til at

Nr. 90 Lov af 11. April om Rettens Pleje.

forklare sig om de Forhold, som Tiltalen angaar. Enhver af de andre Dommere, enhver af Nævningerne, Overanklageren og Forsvareren kan begære yderligere Spørgsmaal, der sigter til at tydeliggøre hans Forklaring, rettet til Tiltalte. Derpaa følger den øvrige Bevisførelse.

Nr. 90.
11te
April.

Afgiver Tiltalte under Afhørelsen en fuldstændig Tilstaaelse, afgør Retten, om og i hvilken Udstrækning yderligere Bevisførelse skal finde Sted.

§ 869.

Opstaar der Spørgsmaal, om nogen Fejl foreligger, der hindrer Sagens Fremme, eller om Overanklageren har Paataaleret, kan Forhandlingen begrænses til dette Punkt, indtil Spørgsmaalet har fundet sin Afgørelse.

Det samme gælder, naar Spørgsmaal rejses, om et saadant Forhold, som er beskrevet i Anklageskriftet, overhovedet er strafbart, eller om Straf er udelukket ved Forældelse eller af anden lignende Grund. Er Rettens Dommere enige, kan Frifindelsesdom straks afsiges.

Fejl, der hindrer Sagens Fremme, bør, hvor det kan ske, tilstedes afhjulpne, og den Udsættelse gives, som i saa Henseende maatte behøves. Skal Fejlen kun tages i Betragtning, naar den gøres gældende fra Tiltaltes Side, maa Indsigelse fremsættes, saa snart dertil er blevet Lejlighed; i Almindelighed maa det ske, førend Lodtrækning til Udtagelse af Nævninger begynder.

Den Omstændighed, at Retten forinden Domsforhandlingens Begyndelse har nægtet at tage en Begøring om Sagens Afvisning til Følge (§ 842), er ikke til Hinder for, at det saaledes foreløbig rejste Spørgsmaal paa ny bringes frem under Domsforhandlingen.

§ 870.

Bevisførelsen foregaar først fra Overanklagerens og derefter fra Forsvarets Side; Beviser, hvis Førelse Retten af egen Drift beslutter, fremføres paa det Tidspunkt, Formanden bestemmer. Førend en Parts Beviser fremføres, kan den bevisførende i Korthed angive, hvad det er for Beviser, han vil føre, og hvad han dermed vil godtgøre.

Efter ethvert enkelt Vidnes Afhørelse, saavel som efter Fremførelsen af ethvert andet Bevis, har Tiltalte Adgang til, hvis han ønsker det, at forklare sig, saa vidt Beviset dertil giver Anledning.

§ 871.

Om Slutning af Bevisførelsen enten i det hele eller om et enkelt Punkt, førend alle Beviserne er fremførte, samt om Genoptagelse af en sluttet Bevisførelse, tager Retten Beslutning.

Omfatter Sagen flere Forbrydelser, kan Formanden lade Forhandlingen og Nævningernes Paakendelse foregaa særskilt for hver enkelt Forbrydelse.

§ 872.

Overanklageren afhører de af ham fremstillede Vidner. Vidner, som fremstilles fra Forsvarets Side, afhøres af Forsvareren eller af Tiltalte.

Paa tilsvarende Maade forholdes med Afhørelse af Syns- og Skønsmænd.

§ 873.

Formanden er berettiget og forpligtet til, naar som helst han i Sandhedens Interesse finder Grund dertil, at rette Spørgsmaal til den, som afhøres. Bevisførelse sigtende Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.